

רואים משפט

כתב עת מקצועי מבית גדעון פישר ושות' | ספטמבר 2009 | גיליון מס' 4

מרכז עזריאלי, מגדל משולש, קומה 39, תל-אביב 67023
טל': 972-3-6913999 • פקס: 972-3-6913998
www.fisher-lawfirm.com • office@fisher-lawfirm.com

GIDEON FISHER & Co.
Law Offices and Notary

PARLEX INTERNATIONAL LAW GROUP

קוראות וקוראים יקרים,

אני שמח להציג בפניכם את המהדורה הרביעית של כתב העת "רואים משפט". במהדורה זו בחרנו להציג בפניכם מאמרים בנושאים הבאים: ניהול הליכים בבתי המשפט, בודק חיצוני בתאגידים וחלוקת נכסי קריירה ומוניטין בעת גירושין. אם ישנם נושאים שאתם מעוניינים שנדון בהם בגיליונות הקרובים, אשמח אם תעבירו בקשתכם בדוא"ל assistant@fisher-lawfirm.com הבא:

לאחרונה קבע ביהמ"ש העליון, כי עוה"ד בישראל מוגנים מפני תביעות דיבה, באופן מוחלט, גם במקרה בו במהלך דיון משפטי אמרו אמירות פוגעניות. אין לי אלא לתמוך ולחזק החלטה זו. ניסיונו הרב בדיני לשון הרע מלמד, כי יציקת תנאים לחיסיון המוחלט כגון בחינת המידע ולוונטיות האמירה לדיון עלולים לשבש באופן חמור את עבודת ציבור עוה"ד, להצר את צעדיהם, ולפגוע בכך בייצוג נאות של לקוחותיהם וכתוצאה מכך - לפגוע בהליך השיפוטי כולו. עמדתנו זו הוצגה אף בביהמ"ש המחוזי כעמדתה של לשכת עורכי הדין, עת ייצג משרדנו את הלשכה בעניין זה בתיק אחר.

חוק איסור לשון הרע קובע, כי פרסום על-ידי בעל דין או בא כוחו שנעשה תוך כדי דיון משפטי "לא ימש עילה למשפט פלילי או אזרחי". תביעות דיבה כנגד עו"ד מוגשות כדבר שבשגרה וטוב עשה ביהמ"ש העליון שהורה על עצירת הסחף. לשון החוק אינה מאפשרת שום אינטרפרטציה. כל הסתייגות, ולו הקלה ביותר מהקביעה כי החסינות הינה מוחלטת מהווה לדידי סדק פסול בחסינות ועושה בכך את הוראות החוק פלסטר. ישנן כמובן דרכים אלטרנטיביות לפעול כנגד עו"ד שהוציאו דיבה ואלו המישורים המתאימים לפעול בהם.

יחד עם זאת, ולמרות הכל, זכרו תמיד: שומר פיו ולשונו - שומר מצרות נפשו!

בברכת שנה טובה לכם ולבני משפחתכם, וקריאה מהנה,

גדעון פישר, עו"ד

ד"ר אליהו וינוגרד

שופט בדימוס ונשיא לשעבר - יועץ למשרד

מיומנו של נשיא: הו מתונים בדין

לעין. הם השיחו לפי תומם בעניינים שהנשיא לא יכול היה לסייע. היו דברים שכלל לא היו בסמכותו או בטיפול של בתי המשפט, ובכל זאת הם כתבו. כנראה נחשב הנשיא בעיניהם כעוד "כותל-מערבי", לשטוח בפניו את מרי שיחם, או כמי שהוא כל-יכול, וצריך רק לחלות את פניו כדי שיושיט את העזרה הדרושה, ויפתור לאותו אדם את בעיותיו.

לא על אלה ארצה לייחד את הדיבור, אלא על קבוצת מכתבים אחרת של אזרחים, שהייתה

(המשך בעמ' 2)

מדי בוקר היו מניחים על שולחנו של הנשיא קבוצה גדולה של מכתבים. חלק ניכר מהם בא ממקורות מקובלים: מבית המשפט העליון, מהנהלת בתי המשפט או משופטים, מלשכת עורכי-הדין, או מגורמים אחרים שהיו קשורים לעבודה בבית המשפט. מיעוטם: כשלושה או ארבעה מכתבים מדי יום, היו מכתבים של אזרחים מן השורה. היו שפנו בבקשה מסוימת: כגון בקשה להקדמת דיון בתיק מסוים, והיו שפנו בלי כל תכלית נראית

ד"ר אליהו וינוגרד

עשרות תאגידי גינון וייצור דשא דורשים מהמשלה לבטל את "מס הבצורת"

של התאגידים להתפרנס בכבוד, כמו גם כי ההיטל מהווה פגיעה קשה במערכת האקולוגית בישראל. מבדיקה מקיפה שבוצעה ובמידת הצורך אף תוצג בפני בית המשפט, קיימות חלופות אפשריות רבות לפתרון משבר המים הכוללות ייעול השימוש במים בחקלאות, יבוא מים, התפלה וכיו"ב פעולות רבות נוספות. "במידה ודרישותינו לא ימולאו בתקופה הקרובה והפגיעה הקשה במרשינו לא תיפסק לאלתר, יש בכוונתנו לעתור לערכאות ולגרור את המדינה לתת הסברים בבית המשפט", אמר עו"ד גדעון פישר.

עשרות תאגידי, אגודות חקלאיות, שותפויות וגורמים פרטיים פנו לאחרונה אל משרדנו כדי שנייצגם מול רשויות המדינה בכל הקשור למשבר המים ו-"מס בצורת". את הטיפול המשפטי מרכזים במשרד עוה"ד ארז יצחקי ורועי גאליס אשר כבר הודיעו לראש הממשלה, לשר האוצר וליוהמ"ש, כי הממשלה נדרשת להורות על ביטול "מס הבצורת", הקצאת מים נפרדת לצרכי גינון ביתי ועל יישומן בפועל של החלטות הממשלה להגדלת היצע המים. לטענת עוה"ד יצחקי וגאליס, ההיטל פוגע באותן החברות ובדומיהן פגיעה שאינה חוקתית, אינה מידתית ובזכותם

נפתחה מחלקת דיני משפחה במשרדנו

העסקיים שנקלעו לסכסוכי ירושה וסכסוכים בין בני זוג אשר מעדיפים שהטיפול בעניינם יהיה כלול בסל השירותים שהמשרד מעניק. עוה"ד והמגשרת הילה צאירי, בוגרת (בהצטיינות) של הפקולטה למשפטים באוניברסיטת ת"א, מכהנת כסגנית הוועדה לענייני משפחה מטעם וועד מחוז תל אביב בלשכת עורכי הדין ותהא אחראית על מחלקת דיני משפחה במשרד.

אנו שמחים לבשר לכם על הרחבת משרדנו עם הצטרפותה למשפחתנו של עו"ד הילה צאירי, המתמחה בדיני משפחה. בכך משלים המשרד מהלך התרחבות שהחל בשנה האחרונה עם צירופם של מספר עורכי דין חדשים. הצורך בצירופה של עורכת הדין צאירי למשרד נוצר בעקבות דרישת המחלקה המסחרית בראשותו של עו"ד רם תורן, וזאת לאחר שחלה עליה במספר הלקוחות

עוד בגיליון

- מי בודק את הבודק / עו"ד פינה גיא ועו"ד עדי פניניני
- חלוקת נכסי קריירה ומוניטין בעת גירושין / עו"ד הילה צאירי
- מבזקי משפט

(המשך מעמ' 1)

מיומנו של נשיא: הוו מתונים בדין

המפוקפק "שופט אלמוני", אך כולם ידעו שיש פה ושם גם שופטים כאלה. "שופט אלמוני" גילם בדמותו סימפטום פסול. לא חלף זמן רב מאז נתמנה, מאז שהוא עצמו הופיע כעורך-דין בפני "שופט אלמוני" כזה. כמה הוא שנה אותו אז. אך מרגע שהתיישב על כס השיפוט, התמלא רגש גאוה על כך, התגנבה ללבו התחושה שניתן לו כוח, שניתנה לו סמכות, שניתנה לו שררה, ובהתנשאותו - הוא גרם בעצם לביזוי הכס, ולעיוות התמונה הכוללת של בית-משפט, בעיני האזרחים המופיעים לפניו, שלעתים זו הייתה הפעם הראשונה, ואולי היחידה, שהם נפגשו עם בית-המשפט.

הבעיה אינה נחלת דורנו בלבד. כבר הרמב"ם במשנה תורה, ספר שופטים, דן בכך, ואמר:

"אסור לאדם לנהוג בשררה על הציבור ובגסות הרוח, אלא בענוה וביראה. וכן אסור לו לנהוג בהן קלות ראש, אף על פי שהם עמי הארץ. ולא יפסיע על ראשי עם הקודש, אף על פי שהם הדיוטות ושפלים. והרי הוא אומר: "ואצווה את שופטיכם", זו אזהרה לדיין שיסבול את הציבור, כאשר ישא האומן את היונק, ויהא אהוב עליו. ובמה יהיו אהובים לבריות? בכך שיהיו בעלי עין טובה ונפש שפלה, וחברתם טובה, ודיבורם ומשאם בנחת עם הבריות".

ובכללי האתיקה לשופטים, התשכ"ז - 2007, הטיבו לסכם את הדברים בסעיף 11, לאמור:

"בשבתו לדון ינהג שופט בנוכחים בדין לפניו - בעלי-דין, באי-כוחם, עדים ובאי בית-משפט אחרים - באורח מכובד, באורך רוח, במתינות, בסובלנות ובאדיבות, וישרה באולם בית-המשפט אוירה נינוחה. במהלך המשפט ובהחלטותיו יימנע שופט מהערות פוגעניות או מעליבות כלפי כל אדם".

האזרח שבא לבית-המשפט כדי שידון בעניינו, מבקש קודם כל שישמעו אותו. "ואצווה את שופטיכם בעת ההיא לאמור: **"שמוע בין אחיכם"** - כך אמר משה לבני-ישראל. צריך לתת לבעל-דין לומר את דברו. הדבר המציק לו, אולי הוא פעוט בעיני השופט, אך בשבילו זה הדבר הכי חשוב, והוא מבקש בסך-הכל את הזכות להשמיע את דברו לפני השופט, והשופט חייב לשמוע אותו. אמנם השופטים בדרך כלל עסוקים ועמוסים לעיפה, ועוד ערמה של תיקים ממתניה להם, ואין להם סבלנות לשמוע את כל הסיפור הארוך, עם זאת, הם מצווים על "שמוע בין אחיכם".

הסיפור שתמיד חזרתי וסיפרתי היה על ערעור שנקבע בפני, על פסק-דין שניתן בבית-משפט השלום, בעניין סכסוך שכנים על קיר שבנה אחד מהם על הגבול המשותף. זימנתי את עורכי-הדין ללשכתי, והצעתי להם הסדר מתאים, והם קיבלוהו ברצון. אך "דא-עקא" - אמר לי ב"כ המערערת - "מרשתי אינה מוכנה לכל פשרה". ביקשתי לזמנה ללשכתי, והצעתי בפניה את ההצעה, שלדעתי הייתה מצויינת עבורה. היא פנתה אלי ואמרה:

"אדוני השופט, תרשה לי לומר כמה מילים"

והיא פתחה והחלה לספר לי את כל מסכת הסכסוך שלה עם השכן, מתחילתה. לא עצרתי בעדה, ושטף דבריה נמשך כעשרים דקות. כאשר סיימה, אמרה את המשפט המפתיע:

תדיר כלולה בערמת המכתבים. היו אלה מכתבי תלונה על שופטים. מכתבים אלו נכתבו בעידן של מצוקה. ראיית הדברים של כותב המכתב הייתה כמובן סובייקטיבית, ולעיתים קרובות הוא לא היה מדייק בעובדות. כשאדם כזה הופיע בפני שופט שדן בעניינו, הוא בדרך כלל לא היה מסוגל לראות את הדברים שהתרחשו בראיה אובייקטיבית, כאדם העומד מן הצד. הוא היה מעורב. הוא היה צד במשפט. הוא רצה את כל הסימפטיה לעצמו, ואת הדחייה המוחלטת של השופט כלפי יריבו, וכשהוא לא קיבל אותה, הוא היה מאוכזב.

לא על גוף הפסיקה נגדו התלונן האזרח. חזקה על השופט שפסק מה שפסק, כפי שהתחייב מן הדין. התלונה הייתה על **דרך ניהול המשפט**, לא על תוצאותיו. כשמאזינים לרחשי הלב של המתלונן, יש לקחת בחשבון את הגישה הסובייקטיבית שלו, אך יחד עם זאת, גם אם אדם ראה צל הרים כאנשים, ברור על כל פנים שהוא ראה צל, ועליו ברצוני להרחיב את הדיבור.

המכתבים הללו כללו תלונות על יחס בלתי תקין מצד השופט כלפי בעלי הדין, כלפי עורכי-דין ועדים, לעתים - היה זה יחס עויין, משפיל, מתנשא, חסר-סבלנות, קצר רוח.

בנושא זה הייתה לי, כנשיא, בעייה: הרי אני לא נכנסתי לאולמות המשפט, ולא יכולתי לדעת, מידיעה אישית, את מה שהתרחש באולמות השופטים.

כעורך-דין לשעבר, היו לי, כמו לחברי עורכי הדין, גישות שונות כלפי שופטים מסוימים. היו שופטים שעורכי-הדין אהבו להופיע בפניהם, והיו כאלו שהיו מעדיפים שלא להופיע בפניהם. יום שהיה עליהם להופיע בפני "שופט פלוני" - היה יום חג, ואילו יום שהוזמנו להופיע בפני "שופט אלמוני" - הם היו מחכים שיחלוף מהר. מדוע?

"שופט אלמוני" (ולא מדובר בשופט אחד מסויים, אלא בטיפוס מסויים של שופטים, שחלק מההתנהגויות הבאות איפיינו אותם) היה נוהג לדבר בקולניות יתירה. הוא היה נוזף בעורכי-הדין, מעיר הערות בלתי נעימות לאוזן, במיוחד כשהלקוח היה יושב מאחור. לעתים הוא היה מעיר בציניות וביהירות הערות פוגעות. הוא היה נטפל לעניין התלבושת וההופעה, הוא נתן לעורכי הדין את ההרגשה שהוא המחליט באולמו, ועורכי-הדין לא נקראו אלא לשרתו. כשמישהו היה פונה אליו בשאלה, הוא צעק לו: "שתוק". כשעורך-דין ניסה לברר אם תיקו יישמע עתה או בשעה מאוחרת יותר, הוא נענה בהערה מעליבה, אך לא בתשובה עניינית. כשעורך-דין ביקש לטעון את בקשתו לסעד זמני - הוא נזף בו שאם לא יחזור בו מיד מבקשתו - יחייבו בהוצאות כבדות. כשעד או בעל-דין עמדו על דוכן העדים, דחק בהם השופט, בחוסר נימוס, לסיים את החקירה שכנגד, גם כשהייתה עניינית. כשהגיע שלב הסיכומים הוא לא איפשר לעורכי-הדין לטעון את טיעוניהם בהרחבה, תוך שהקציב להם זמן מוגבל. את הכל הוא ידע ולא הייתה שום אפשרות לחדש לו דבר, לא עובדתי ולא משפטי. לא היה מתקבל על הדעת להעלות בפניו רעיון חדש. במהלך כל ההופעה בפניו היו עורכי-הדין ובעלי-הדין תחת ההרגשה שהוא עושה להם טובה שהוא בכלל מאזין לדבריהם ועוסק במשפטם.

לשמחתנו, מעטים היו השופטים שאפשר היה לתת להם את התואר

עו"ד פנינה גיא

שותפה ומנהלת מחלקת ני"ע, שוק ההון ועבירות צווארון לבן

"מי בודק את הבודק"

באחרונה גוברת התופעה בה חברות ממנות בודק חיצוני כדי לבחון את התנהלותן בהליכי קבלת החלטות מסוימות. לעתים גם הרגולטור מורה לחברה למנות בודק חיצוני עקב גילוי כשלים. סוגיית הבודק החיצוני מעלה על נס היבטים אשר לעיתים אינם ברורים עד תום, הן לחברות הנבדקות, לעובדיה וייתכן ואף לבודק החיצוני עצמו.

מינוי בודק. האם נכון מצד החברה להעמיד עצמה תחת ביקורת קפדנית של בודק חיצוני ולחשוף עצמה לאפשרות של גילוי הפרות שייכתן וכלל לא היתה מודעת אליהן? ייתכן כי ההחלטה על מינוי הבודק צריכה להיות רק כלי בידי הרגולטור לשמור על ההתנהלות התקינה של שוק ההון. במקרה כזה מינוי בודק משמש מכשיר טרומי או חילופי לחקירה פלילית.

סמכויות הבודק. עד לאיזו רזולוציית בדיקה על הבודק להגיע ומה גדר סמכויותיו? לעתים נדרש הבודק לבחון סוגיה ספציפית אך במסגרת הבדיקה מתגלים ממצאים נוספים החורגים מנושא הבדיקה. מומלץ גם להגדיר מראש אם על הבודק להציג רק עובדות וממצאים או גם להציע מסקנות ודרכי פעולה.

במקרה זה ניתן ללמוד מפרשת בזק. אז מונה ד"ר יורם דנציגר בעת שהיה עדיין עורך דין פרטי (כיום שופט בית המשפט העליון) כבודק חיצוני בעקבות חלוקת בונסים לבכירים. מינוי זה נעשה ביוזמת רשות ניירות ערך. דנציגר התייחס בממצאיו גם לנושאים שלא נכללו בגדר נושא הבדיקה הראשוני, ומסקנותיו החמורות גרמו לשלושת נושאי המשרה הבכירים ביותר בחברה להתפטר ולחברה להיכנס להליך הבראה. למרות חומרת הממצאים בדו"ח דנציגר, לא נפתחה חקירה פלילית.

דוגמה נוספת הינה מינויו של בודק חיצוני בחברת פריזמה בפרשת קופות הגמל "חרמון" ו "תבור" בעקבות תשואות שליליות שחלו בקופות אלו שיכלו להיגרם כתוצאה מהשקעה במכשירים פיננסיים מסוכנים. היוזמה למינוי הבודק היתה מטעם יו"ר בית ההשקעות. ממצאי הבדיקה אשר הועברו למפקח על שוק ההון העלו דופי בהתנהלות עובדי פריזמה והביאו לידי שינויים משמעותיים בהתנהלות קופות הגמל ומערך כוח האדם הבכיר. במקרה זה לא נפתחה חקירה.

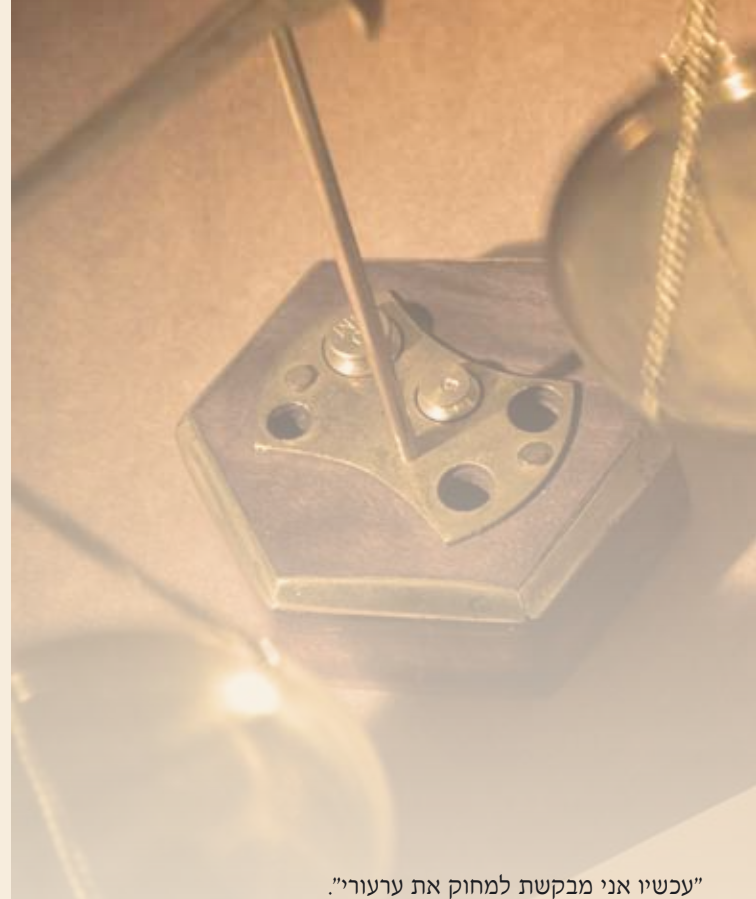
לאחרונה מינה בנק הפועלים בודקים מטעמו במקביל לבדיקה שקיים המפקח על הבנקים בהקשר למינוי הבזק של מנכ"ל הבנק. בשונה ממקרים קודמים, מינוי בודקים אלה נעשה לאחר שחקירת הרגולטור כבר יצאה לדרכה.

הבודק והחברה. לא ברור אם לנגד עיני הבודק צריכה לעמוד טובת החברה או טובת המשקיעים ולמי הוא חב חובת אמונים. לסוגיה זו השלכות על השאלה מיהו הלכות של עורך דין המתמנה כבודק ולמי הוא חב את חובת החיסיון. ניתן להרחיק לכת ולטעון, כי עצם פניית החברה לבודק חיצוני מהווה ויתור מראש על החיסיון שלה.

שיבוש הליכים. עיון במסמכים וגביית עדויות מהעובדים והנהלה עלולה ליצור סכנה של שיבוש הליכים בעיקר אם ממצאי הבודק יחייבו לפתוח בחקירה פלילית. בעת מינויו, על הבודק עצמו לוודא, כי אינו קולע עצמו למצב של שיבוש תוך כדי עשיית מלאכתו.

לטעמי, מינוי בודק חיצוני הינו ראוי ונכון בין אם הדבר נעשה ביוזמת הרגולטור או ביוזמת החברה. כאשר חברה נתונה תחת בדיקה, קיימת נכונות גבוהה יותר מצדה להפיק לקחים וליצור מתווה עבודה שימנע הישנות הפרות עתידיות. מסקנות הבודק מרעננות את השדרה הניהולית ומגבירות את ההערכה כלפי החברה, קל וחומר כאשר יוזמת הבדיקה באה מצד החברה.

סייעה בכתיבת המאמר, עו"ד עדי פניניניב

"עכשיו אני מבקשת למחוק את ערעורי".

שאלתי אותה: "הכיצד? הרי קודם לא היית מוכנה אפילו לפשרה?" והיא ענתה: "אדוני השופט. מזה ארבע שנים שנמשכים ההליכים. אתה הראשון ששמעת אותי. כשביקשתי לדבר בבית משפט השלום, השתיק אותי השופט: "שתיקי ואל תתערבי. יש לך עורך דין שמדבר בשמך". עכשיו, אחרי שפרקתי את כל מה שהיה מונח על לבי, אין לי עוד עניין להמשיך בהתדיינות".

דייל קרנגי פיתח בשנות החמישים והששים מערכת הדרכה והוראה בכל רחביי תבל, שנקראה: "כיצד לרכוש יידידים והשפעה בחברה". בקורסים ובספרים שלו הוא ציין את הבסיס העיקרי לתורתו, שהתמצה במשפט הבא: "ברשיחה אמיתי הוא לארדווקא מי שמשוחח, אלא מי שמקשיב לשיחו ולשיחתו של השני". אדם פוגש את חברו ומדבר ומדבר ומדבר ואינו מאפשר לשני להשחיל מלה. בסופו של דבר הוא יאמר לחברו: "היית בן שיחה נהדר". והרי הוא לא הוציא מלה מהפה, אבל הוא ידע להאזין בתשומת-לב, בעניין, הוא הביט לו בעיניים בעת שהלה סיפר לו את מה שהיה חשוב לו לספר.

זהו ה"שמוע בין אחים".

החברה שלנו היא חברה צעקנית. הרמת קול, דיבור המתבצע בצעקות, רם-שיח - זוהי, לצערנו, תופעה שכיחה ולא נעימה. אנו תמיד מזהים בחו"ל מרחוק את הישראלי על פי הווליום של דיבורו. אנו גם מתביישים שם בגללו. כאן בארץ אנו פחות רגישים. והנה, אותם שופטים, שהדבר איכפת להם, שוכחים, לעתים, את עצמם, ובמקום שבו יש להם שליטה מלאה - באולם המשפטים שלהם - הם חוטאים באותו חטא. וכמוהם - גם עורכי-הדין.

הציבור משתבח בדרך כלל במערכת המשפטית. המערכת זכתה לכך בעמלם של עשרות שופטים, אשר נדבך אחרי נדבך, אבן אחרי אבן, בסבלנות אין קץ, בהקשבה ובהבנה, בפסיקה מהירה ונבונה - הקימו את האמון הזה. האמון הזה מצוי עתה בידי כל אחד משופטי ישראל. בידיהם - להרחיבו, להגביהו, לפארו ולנשאו. בידיהם גם להשחיתו, להרסו ולקעקע את יסודותיו. השופט הידוע קרדוזו אמר:

"In the long run, there is no guarantee of justice, except the personality of the judge"

לורד הרשל אמר את מימרתו המפורסמת:

"Important as it is that people should get justice, it is ever more important that they be made to feel and see that they are getting it."

וממקורותינו - בברייטא המצוייה במסכת גיטין נאמר:

"איסי בן יהודה היה מונה שבחן של חכמים: רבי מאיר - חכם וסופר. רבי יהודה - חכם לכשירצה..."

מה זה: "חכם לכשירצה"?

אמר רש"י: "כשהיה רוצה להיות מתון ומתיישב בדבריו - היה חכם".

אני מתפלל ששופטינו יהיו תמיד חכמים.

עו"ד הילה צאירי
מנהלת מחלקת דיני משפחה

חלוקת נכסי קריירה ומוניטין בעת גירושין

עו"ד הילה צאירי

בבואנו לחלק את רכוש הצדדים בעת הגירושין, עולה השאלה האם "מוניטין" או "נכס קריירה", הינם נכסים בני חלוקה?

נבחן את המקרה הבא: לאחר 25 שנות נישואין, יחסיהם של רמי וקרן עלו על שרטון. במהלך שנות הנישואין נולדו לבני הזוג חמישה ילדים, רמי הוציא רישיון ראיית חשבון ופתח משרד וקרן עבדה כשכירה. חלוקת התפקידים היתה ברורה: רמי קידם וטיפח את המשרד וקרן היתה אחראית על ניהול הבית וגידול הילדים.

בתביעתה לחלוקת הרכוש טענה קרן, כי היא זכאית לקבל מחצית מהמוניטין שצבר רמי במשרד.

במקרה דומה לסיפור שתואר קבע בית המשפט לענייני משפחה תשלום חודשי בסך של 4,500 ₪ לקרן, עד אריכות ימיה, תוך שביסס החלטתו על שיקולי צדק חלוקתי ולא העניק לה מחצית משוויו זכויותיו של המשרד. בית המשפט קבע, כי על הבעל לפצות את האישה שכן לבעל יכולת השתכרות גבוהה גם בעתיד, להבדיל מהאישה. המקרה הגיע לבית המשפט העליון שקבע, כי "נכסי קריירה" הינם נכסים בני חלוקה אולם

יוצא אפוא, אם ניטול שני מקרים בהם הבעל הינו בעל עסק מצליח, כאשר במקרה אחד האישה עקרת בית ובשני אשת קריירה, אזי האישה הראשונה תזכה לקבל נתח מ-"המוניטין" של בעלה ואילו השנייה תאלץ להסתפק ב-"קריירה" שיצרה לעצמה, גם אם קיים פער בין הכנסות הצדדים.

מפסיקת בתי המשפט השונים נראה, כי חלוקה של "נכסי קריירה" אכן נתקבלה באותם מקרים בהם היה פער מובהק בין הכנסות הצדדים, כאשר באופן גורף, האישה היתה הצד החלש.

אני סבורה, כי ברגע שנקבע שנכס קריירה שצבר אחד מבני הזוג הינו נכס בר חלוקה, יש להורות על חלוקתו מבלי לקשור את תרומתו של בן הזוג. כאשר באים לחלק את נכסי בני הזוג כגון זכויות או מקרקעין, לא נערכת בדיקה מה היתה תרומתו של כל אחד מהצדדים לרכישת אותו נכס. כך שאם נקבע, כי גם מוניטין הינו נכס, הרי שמוכן מאליו כי עליו לקבל יחס זהה בעת החלוקה.

מכאן נראה, כי מטרתו של בית המשפט העליון לא היתה להגדיר "נכס קריירה" כנכס בר חלוקה, אלא להגיע לצדק חלוקתי, והכל במטרה הצודקת, להגן על הצד החלש במערכת הגירושין.

האישה תקבל תשלום חד פעמי בסך 250,000 ₪, כיוון שהתשלום החודשי כופה על הצדדים את המשך הקשר. יחד עם זאת סייג בית המשפט את דבריו וקבע, כי "הצורך להיזקק לחלוקה של נכסי קריירה יתעורר בעיקר במקרים מובהקים שבהם נוצר פער ממשי וברור בין בני הזוג מבחינת כושר ההשתכרות שלהם - פער שנובע מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי". במילים אחרות: כאשר האישה דאגה למשק הבית ולגידול הילדים, והבעל פיתח קריירה, תהא האישה זכאית למחצית מנכסי קריירה שצבר, כנגד הויתור שעשתה על פיתוח קריירה משלה.

כיצד נחלק? בעניין זה נקבע, כי היות ונכס קריירה הינו נכס אישי, המורכב, בין היתר, מכישורי האדם, ניסיונו, השכלתו וכיוצ"ב, הרי שיש לבדוק מהו הפער שנוצר בין בני הזוג בעקבות הנישואין ולגרוע מפער זה את תרומת כישורו האישי של בן הזוג.

פסק הדין דן בתרומתה של אישה להצלחת הגבר וקבע, כי יש להחיל הלכה זו במקרים בהם האישה היתה עקרת בית או השתכרה משמעותית פחות מכן זוגה. אין בפסק הדין התייחסות לתרומת בן זוג אחד להצלחת משנהו שלא בדרך גידול הילדים ודאגה למשק הבית."

מבזקי משפט

● סגנית נשיא בית המשפט המחוזי בת"א, השופטת ורדה אלשיך, אישרה תשלום בסך 5 מיליון ₪ לגמלאי קריאופ הריבוע הכחול, שיוצגו על ידי עוה"ד בנג'י לבנטל ורועי גאליס ממשרדנו. הסדר הפשרה התקבל לאחר שעובדי וגמלאי הקו אופ נלחמו על זכותם להכרה כבעלי שתי מניות והגיעו עד לבית המשפט העליון כדי למצות את צדקתם ולזכות בהכרה בקניינם.

● פרקליטות המדינה סגרה את התיק כנגד מנכ"ל חברת "אתרים" וחבר מועצת עיריית אשקלון, איתמר שמעוני, מחוסר אשמה. את שמעוני ייצגו עוה"ד פנינה גיא, מנהלת מחלקת שוק ההון, ניירות ערך וצווארון לבן ועדי פניניניב ממשרדנו.

● 96 שנה לאחר מותו של יצחק לייבוש פרץ (י.ל. פרץ), מחשובי הסופרים בידיש ובעברית בתקופת ההשכלה ושנתיים וחצי לאחר שניתן צו פירוק ונפתח תיק פש"ר של עמותת הספריה על שמו, עומדת לבוא על פתרונה המחלוקת בקשר לזכויות בנכס ברח' ברנר 14 בת"א. ביהמ"ש המחוזי בת"א אישר לאחרונה את הסכם הפשרה שהוגש ע"י מפרק העמותה, עו"ד גדעון פישר לפיו יימכר הנכס המוערך במיליוני דולרים לנוכח מיקומו המרכזי והייחודי.

● ביהמ"ש המחוזי בחיפה דחה תביעה על סך 4,500,000 ₪ שהוגשה ע"י חקלאים פלסטינים תושבי יריחו שברשות הפלסטינית, כנגד חברת תרבות רה"ן הישראלית. התביעה נדחתה לאחר שהתובעים לא הפקידו ערובה להוצאות כפי שנדרשו כתנאי לניהולה. את תרבות רה"ן ייצגו עוה"ד בנג'י לבנטל ורועי גאליס ממשרדנו.

● חברת האופנה "זארה" קיבלה פיצויים בגובה מאות אלפי שקלים ממס רכוש בעקבות מבצע "עופרת יצוקה". הפיצויים נתקבלו לאחר שעו"ד גדעון פישר פנה למנהל רשות המסים, מר יהודה נסרדישי, בבקשה לארכת מועד הגשת תביעה לפיצויים בגין נזק שנגרם ללקוחותיו בעקבות המבצע ואישורו של האחרון לבקשה.

● עוה"ד בנג'י לבנטל וחיים נורטמן ממשרדנו עמדו לרשותה של היחידה הבינלאומית לכלכלה של הבנק העולמי (IFC - International Finance Corporation - World Bank Group). היחידה מפיקה כתב עת מקצועי (Doing Business - Measuring Business Regulations) דו"ח שנתי הכולל סקירה משפטית ומסחרית בתחומים שונים במשפט וברגולציה לעסקים, כמו גם אכיפתם ב-181 מדינות. ליחידה הועברה סקירה בתחומי אכיפת חוזים מסחריים, הגנה על משקיעים, עסקאות מובטחות ועדכונים משפטיים בתחומי לטיגציה, גישור ובוררות.

● ביהמ"ש העליון הורה לחברה לאוטומציה במינהל השלטון המקומי בע"מ לחשוף במלואו תוכנו של דו"ח ביקורת פנימית במסגרת הליכי גילוי ועיון מסמכים במסגרת תביעה שהגיש כנגדה ד"ר יואב רוזן, מנכ"ל משרד המדע התרבות והספורט לשעבר, אשר כיהן בעבר בתפקיד סמנכ"ל משאבי אנוש בחברה לאוטומציה. את ד"ר יואב רוזן מייצגים עוה"ד בנג'י לבנטל וישראל זיידרמן ממשרדנו.

● ביהמ"ש העליון, בהחלטה עקרונית בענייני בוררות, הקל את התנאים להגשת ערעור על פסק בוררות וקיבל את בקשת רשות הערעור שהגיש תאגיד היהלומים I.D.O Diamonds Inc. באמצעות עו"ד ארז יצחקי ממשרדנו, ב"כ החדש, שלא ייצג את התאגיד בשלב הראשון. ביהמ"ש קבע, כי החלטת ביהמ"ש המחוזי בדבר מחיקת הבקשה להמרת ערובה, כמו גם החלטתו לאשר את פסק הבוררות, מבוטלים. יצוין, כי התאגיד חויב ע"י הבורר לשלם כ-3.3 מיליון דולר לתובעת. ביהמ"ש העליון קבע, בין היתר, כי רשות ערעור בענייני בוררות ניתנת במקרים חריגים בלבד, המעוררים שאלה עקרונית או כאשר נדרשת התערבותו משיקולי צדק וכן שאיחור קל בהפקדת ערובה לא צריך להביא למחיקתה של בקשת ביטול פסק בוררות הואיל והינה פוגעת באופן בלתי מידתי בזכות היסוד של המבקשים לגישה לערכאות.